

Η ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ

ΑΡΗΣ, Ο ΘΕΟΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ



"Αρης ήτανε στην αρχή, όπως λέει η παράδοση, ένας από τους θεούς της θύελλης. Με τον καιρό όμως, επειδή τα τρομερά αποτελέσματα της θύελλης δεν διαφέρουν καθόλου από τα καταστρεφτικά αποτελέσματα του πολέμου, ο "Αρης έγινε ο βροντόλαλος και ακάθετος θεός του Πολέμου.

"Ο "Αρης, νόμιμος υιός του Διός και της "Ηρας, γεννήθηκε στον ουρανό. Όσοο υπάρχει και μία άλλη παράδοση που λέει ότι ο "Αρης γεννήθηκε χωρίς να μεσολαβήσει ο πατέρας του. Και να πως: η "Ήρα θυμωμένη επειδή ο Ζεύς έκανε ένα παιδί, την "Αθηνά, χωρίς αυτήν—είνε γνωστός ο μύθος πως η "Αθηνά γεννήθηκε από το κεφάλι του Διός—απεφάσισε να κάνει κι' αυτή ένα παιδί χωρίς τη βοήθεια του άνδρου της. Κατέβηκε λοιπόν στη γη κι' ενώ περπατούσε στην "Αχαΐα, βράζοντας ολόκληρη από το θυμό της, άγγιξε με το χέρι ένα θαυματουργό λουλούδι. Από την άπλη αυτή επαφή, γεννήθηκε ο άδάμαστος και άνοκώμιτος γυιός της, ο "Αρης!

"Ο "Αρης κληρονόμησε τη νευρικήτητα και τον οξύθυμο χαρακτήρα της μητέρας του. "Η μόνη του ευχαρίστηση ήτανε να παρευρίσκεται σ' αιματηρές, άγιες και πολύνεκρες μάχες. Είχε τεράστια σφμη, θάρρος ακλόνητο και πολεμική όρμη ακάθεκτο. Έπεφτε μέσα στη μάχη σάν ταύρος μαινώμενος και σκότωνε όποιον εύρισσε μπροστά του, διάφοροντας άν αυτός ήτανε φίλος ή εχθρός. Οι άνθρωποι της ακολουθίας του ήτανε αντίστοιχοι του. Τόν ακολουθούσανε παντού όπου κι' άν πήγαινε, ή "Έρις ή Διχόνοια, ή όποια άναβε με τη δάδα της την άμάχη μεταξύ των στρατιωτών—αι "Κήρες, τα πνεύματα τόν μαχών και του όλεθρου, που έπεφταν σάν πεινασμένα κοράκια πάνω στα πτώματα τόν σκοτωμένον στρατιωτών—και οι γυιοί του ο Δείμος και ο Φόβος που έσπερναν παντού τόν τρόμο και τη φρίκη...

Γιά όλ' αυτά, οι άλλοι "Ολύμπιοι Θεοοί αντίπαδοίανε τρομερά το βάρος και μαινώμενο και άλλοπαροσάλο "Αρη. Μία μέρα μάλιστα ο Ζεύς του είπε: — Βάρβαρε Θεέ, είσαι ο πιο μισητός άν' όλους τούς άθανάτους, επειδή σπέρνεις παντού τόν πόλεμο, τη διχόνοια και την καταστροφή.

"Ο χειρότερος εχθρός του "Αρη ήταν ή "Αθηνά. "Η θεά της σοφίας δεν μπορούσε να υποφέρει τό άγριο πολεμικό μένος του άδελφου της, ο όποιος δεν πολεμούσε για κανένα άνώτερο εύγενικό σκοπό, αλλά μονάχα για να βρσκη ήδονή στη σφαγή και στη αίματοχυσία. Και γι' αυτό πολλές φορές μάλωνε μαζί του. Έννοείται ότι πάντα έβγαινε κείνος νικημένος.

"Ο αίματοπότης αυτός θεός έκανε πολλά παιδιά, άλλ' ο πιο αντίπατος βλαστός του ήταν ο Κύνος. "Ο νεαρός αυτός κακούργος παραφύλαγε στους δημόσιους δρόμους και έσφαζε κάθε άνοητο ταξιδιώτη που θα έπεφτε στα νύχια του. Τα θύματά του ήτανε τόσο πολλά ώστε—λέει ή παράδοση—θα μπορούσε με τα κρανία τους ν' άγειγιση ένα ναό προς τιμήν του πατρός του. Μία μέρα όμως που ο Κύνος είχε άνέβει σ' ένα γερό άρμα, ώπλισμένος με μία άστραφγή πανοπλία, για να πάη να βρή κανένα καινούργιο θύμα του, αντίλασε κατά κακή του τύχη στό δρόμο του τόν "Ηρακλέα. "Ο λαμπρός αυτός ήρωας ήταν επίσης άνεβαρμένος σ' ένα άρμα, του όποιου ή ρόδες ήσαναν σύννεφα οζόνη, και γυροδύσε ξεξιά κι' άστρεγα για να ξεκαθαρίση τη γή άτ' όλα τα κακοποιά στοιχεία.

"Όταν ο Κύνος είδε τόν "Ηρακλέα, ζήτησε τη θανασία άσπίδα του και ώρμησε άμέσως άπάνω του για να τόν σκοτώση και να του την πάρη. Τα άρματα τόν δυο άντρεξιμένον συνεκροσίσθησαν με τρομακτικό θόρυβο. Στην αρχή ο Κύνος τα κατάφερε να κάνει τόν "Ηρακλέα να αποδιοχογήση. Μά ο μυθικός ήρωας τράβηξε τότε τό δόρυ του και χτύπησε τό ληστί πάνω άπό τό πηρούνι. "Η αίχμη του φοινικό όλου διαπέρσασε τό λαμπό τόν Κύνου, που έπεσε κάτω νεκρός, σάν βαλανιδιά που τη χτυπάει ο κεραυνός.

"Ο "Αρης, βλέποντας πως ο γυιός του σκοτώθηκε, έτρεξε άμέσως να τόν εκδικηθή. Τό άρμα του λύγισε κάτω άπ' τό βάρος του γιγαντιαίου σώματός του και τα μάτια του πολεμοχαρής Θεοοί πετούσαν άστραπές και λάμψεις.

"Όταν έφτασε στον τόπο της μονομαχίας, χμύηξε σάν άφηναίωμο λεοντάρι πάνω στον "Ηρακλέα και τόν σημάδεψε άμέσως με τό τεράστιο κοντάρι του. Τη στιγμή όμως εκείνη επενέβη ή "Αθηνά και έσπρωξε παραπέρα τό κοντάρι που πήγε και καρφώθηκε σ' ένα δέντρο. Στο μεταξύ ο "Ηρακλής πρόρτασε να χτύπηση τόν αντίπαλό του στό μηρό και να τόν ξεπαλώση κατά

γής, άνίκανο πειά για μάχη.

"Ο "Αρης είχε πληγωθεί πολύ σοβαρά. Και απεφάσισε να επιστρέψη στον "Ολύμπο για να γιάνη την πληγή του. Προηγούμενος όμως, έκλαψε τό γυίο του και τόν μεταμόρφωσε σε πάλλεννο κύκνο.

Στην άγρια και άφιλόξενη Λιβύη της "Αφρικής ζούσε ένας άλλος γυιός του "Αρη, περισοότερο κακούργος κι' από τόν Κύνου, ονομαζόμενος Λύκαστος. "Όταν κανένας ξένος έφτανε στη χώρα του, ο Λύκαστος τόν έπιανε και τόν προσέφερε θυσία στον πατέρα του. "Η τύχη έφερε να πέση σ' εκείνη τη χώρα και ο Διομήδης, ο όποιος γυροδύσε στην πατρίδα του, αφού έλαβε μέρος στον Τρωικό πόλεμο. "Ο Λύκαστος τόν έπιανε κι' αυτόν και τόν έκλεισε σε μία φυλακή, όπου ναύθη ή μέρα να τόν σφάξη. Μά ο Διομήδης ήτανε πολύ όμορφος και ή Καλλιρόη, ή κόρη του Λυκάστου, τόν έρωτεύθηκε τρελλά. "Ο φυλακισμένος σοφίστηκε τότε ένα έξυπνο μέσο για να γλυτώση από τα νύχια του Λυκάστου. Προσποίτηθηκε πως άγαπάει και κείνος την Καλλιρόη και της υπεσχέθη πως άν τόν βοηθήσει να δραπετεύση από τη φυλακή, θα την έφερε μαζί του στην πατρίδα του και θα την παντρευόταν. "Η άνοητη κόρη πίστεψε στις ψεύτικες ύποσχέσεις τού ολεθρίου Διομήδους και τόν βοήθησε πράγματι να δραπετεύση από τη φυλακή. Τότε όμως ο Διομήδης μήτηρ σ' ένα καράβι κι' έφυγε για την πατρίδα του χωρίς να πάρη μαζί του την Καλλιρόη. Και ή δυστυχισμένη ή γέα, που είχε άγαπήσει βαθείά τόν άπιστο Διομήδη χρεμάστηκε από την άπελαισία της...



"Τά άρρα συναντώνται". "Ο "Αρης, ο άγιος και βάρβαρος και άπότομος Θεός του Πολέμου είχε φίλη την ήμερη, τη γλυκαία, την εύγενική "Αφροδίτη! "Η "Αφροδίτη ήτανε νόμιμος σύζυγος του "Ηραίστου, μά ο "Αρης τά κατάφερε, με διάφορα δώρα να συγχύνη την καρδιά της. Και μόλις έσπεφτε ο ήλιος, την ώρα που ο "Ηφαιστος ήταν ολόκληρος άφοσιωμένος στα καμίνια και στα σιδηρικά του, ο "Αρης πήγαινε κι' εύρισκε την "Αφροδίτη. "Επειδή όμως φοβότανε μήπως τό προί τόν έβλεπε ο "Ήλιος και τό μαυρωτούσε στον "Ηραίστο, ο "Αρης έφτανε μαζί του ένα νέο, "Αλεκτρώνα ονομαζόμενο και τόν έβαζε να φιλήει σκοπός άπ' όσω από την πόρτα, έχοντας τόν νού του να τόν ξυπνάη κάθε προί.

πριν βγή ο "Ήλιος.

Μία νύχτα όμως, ο "Αλεκτρώον άποκοιμήθηκε και λημονήσε τό καθίκου του. Και ο "Ήλιος μόλις πρόβλεσε στον όρίζοντα είδε τόν "Αρη να κοιμάται δίπλα στην "Αφροδίτη. "Ο Θεός του Πολέμου κοιμόταν άμέριμος, γιατί ένόμιζε πως ο "Αλεκτρώον παραφύλαγε έξω και πως θα τόν ειδοποιούσε στην κατάλληλη ώρα...

"Ο "Ήλιος άγανάχτηκε με τό θέμα που είδε μπροστά του κι' έτρεξε άμέσως να γνωστοποιήση στον "Ηραίστο την άπιστία της γυναικάς του. "Ο Θεός τού πυρός λυπήθηκε, θυμωσε και απεφάσισε να εκδικηθή τό ερωτικό ζευγάρι.

"Έκαστε άμέσως, έφτιαξε ένα τεράστιο σιδερένιο δίχτυ και πήγε και σκέπασε μ' αυτό τόν "Αρη και την "Αφροδίτη, που έξακολουθούσαν να κοιμόνται άμέριμοι.

"Υοτερα ο "Ηφαιστος άνοίξε διάπлатες τις θύρες τού άνακτόρου του και κάλεσε όλους τούς Θεούς τού "Ολύμπου να μπουνε στό δωμάτιο του και να δούνε τη ντροπή της γυναικάς του...

Μόλις όμως οι άθάνατοι είδαν τόν "Αρη και την "Αφροδίτη να σπαταρούν σάν ψάρια μες στό δίχτυ, έμπηξαν άμέσως τα γέλια!

"Άλλοι συνεχαιρόντο τόν "Ηραίστο για την σιδηρουργική τέχνη του και άλλοι πάλι μακάριζαν την τύχη τού Θεοοί τού πολέμου κι' έλεγαν πως ήταν και αυτοί πρόθυμοι να υποβληθούν σ'αυτή την ταπεινώση και να γίνοντο τό περιγέλο των συναδέλφων τους, άρχει μόνά ν' άτελείβανον της εύνοίας της φούαιας θεάς "Αφροδίτης!

"Όταν τού πέρασε τού "Ηραίστου ο μεγάλος θυμός, απεφάσισε—πακουόντας και στις παραλήψεις τών άλλων Θεών, που είχαν άπολαύσει άρεχτά τό φωαίο αυτό θέμα, να δούν δηλαδή ένα Θεοός άπατημένο σύζυγο!—να έλευθερώση τό ένοχο ζευγάρι.

"Η "Αφροδίτη έτρεξε άμέσως να κρυφτή στην Κύπρο, στην πατρίδα της, επειδή ντροπέτανε ν' άντικρύση τούς Θεούς ύστερ' από τη μεγάλη προσβολή που έφαγε.

"Όσο για τόν "Αρη, ξεόσπασε στον "Αλεκτρώνα, τό δυστυχισμένο το φίλο του που σάτθηκε ή κυρία άφορητή της καταστροφής αυτής. Τόν μεταμόρφωσε σε πετεινό και τού επέβαλε να ξυπνάη, με τό λάλημα του τούς άνθρώπους, μόλις βγαίνει τό προί ο "Ήλιος. (Διασκευη από τόν Μάριο Μενίε)

